

man kan sige: Blot det havde lukket sig ved Tilsanding! Naar det ærede Medlem, der talte først i Dag, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), sagde, at man den Gang kun frygtede for Tilsanding, men ikke for en Udvidelse, tager det ærede Medlem ganske fejl, thi det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen), som jeg straks skal omtale, var klar over, i hvad Retning Sagen vilde udvikle sig. Det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) er derimod en varm Tilhænger af Gennemskæringen og omtaler her i Tinget, hvorledes det med Rette er sagt, at der fra deres Side, der protestere mod Gennemskæringen, er bragt en hel Del Løgne og Adressesvindler frem, men han trøster med, at naar dette Forsøg gøres efter Høgsbros Forslag, vil Spørgsmaalet være ude af Verden en rum Tid! Det ærede Medlem siger, at man vil da faa prøvet, hvorvidt Forsøget er i Stand til at opfylde de Forventninger, der stilles til det, eller om det virkelig ikke kan det, men i saa Fald kan Udløbet gaa tilbage til sit gamle Leje, det koster ingen Penge eller i alt Fald kun meget lidt, for Havet vilde gerne selv lukke i, hvis det fik Lov dertil. Det ærede Medlem fra Varde har set langt klarere paa disse Forhold, og han har faaet fuldstændig Ret — man kan sige desværre — i sin Betragtning. Med profetisk Blik siger det ærede Medlem: Ministeren maatte hellere for sin egen Skyld have ladet være med at bruge Ordet „grundløs“ om Indvendinger mod Planen. Han siger, det gaar ikke an at gennemskære Tangen udfor den aabne Fjord, der vil staa for meget paa Spil, Havet lader sig ikke kue, det prægtige, men vældige Vesterhav lader sig ikke standse ved nogen som helst Kunst, selv om den udføres af en højtstaaende Personlighed. Han gør gældende, at Udløbet, naar det ikke beskyttes, vil vide sig mere og mere ud, jeg tror endog, det ærede Medlem nævner noget som en halv Fjerdingsvej. Ministeren forsvarer selvfølgelig sit Forslag, men indrømmer dog til sidst, at her staa Paastand overfor Paastand, Formodning overfor Formodning og Tro overfor Frygt. Lad os da, siger Ministeren, høste Erfaring, er Frygten fra Sydboernes Side begrundet, saa staa vi overfor et Valg — og det er i Virkeligheden ogsaa det, vi gøre i dette Øjeblik — mellem enten at lukke Udløbet igen eller at gaa til Gennemførelse af Befæstningen, som vil koste 3,625,000 Kr., efter hvad der var udregnet den Gang for Gennemskæringen ved Skodbjerg. Som

fremhævet af de to foregaaende Talere, fremkom der et vægtigt Indlæg i Sagen fra afdøde Etatsraad Niels Andersen, der siger: Det er et farligt Vovestykke at gaa til at grave et nyt frit Udløb fra den brede Del af Ringkøbing Fjord, det kan straffe sig blodigt, om ikke med Menneskeblod, saa dog med Penge. Han adværer indtrængende mod at gaa til den foreslaaede Gennemskæring og forudser, at man vil komme til at anvende Masser af Penge for at lukke den igen. Han minder om, at en Ingeniørkaptajn Nyholm i sin Tid fremsatte en Plan om Gennemskæring af Hvide Sande, og i denne Anledning fandt der en meget skarp, men sagkyndig Debat Sted om dette Spørgsmaal, ved hvis Afslutning Nyholm erkendte, at det ikke gik, med mindre man byggede en Kammer-sluse, men en saadan vilde koste 3 Mill. Kr.

Ministeren tog saa sit Forslag tilbage, men fremsatte det igen om Efteraaret i Oktober Maaned 1907. Om Sommeren havde Finansudvalget igen været paa Aastedet. For nylig har Fridtjof Nansen harcelleret over, at Rigsdagsudvalg tro at kunne løse vanskelige Forhold ved at tage hen paa Stedet og se paa Forholdene. Jeg tror, at der ogsaa kan være god Grund for os henede til at lægge os selv paa Sinde, at vi ikke skulle indbilde os selv eller andre, at noget saadan er muligt. Det kan naturligvis i visse Tilfælde have sin Betydning, at et Udvalg kan komme hen paa Stedet og ved at se, hvad Sagen drejer sig om, faa noget mere Kendskab til Sagen end den, som fremgaar af de Papirer, som forelægges for Udvalget, men et Rigsdagsudvalg, der i Regelen bestaar af en Kreds af Læg-mænd, kan virkelig ikke i en saa vanskelig Sag bedre end en hvilken som helst anden Kreds af Lægmand klare, hvad der bør gøres. Ret ubarmhjertig karakteriserede ogsaa det ærede Medlem fra Varde Udvalgets Undersøgelse paa Stedet, idet han brugte disse Ord: „Selve Undersøgelsen bestod i, at Kusken holdt, og man stod af Vognene, gik op paa en høj Klit og saa ud over Havet og Fjorden, saa stod man paa Vognene igen og kørte videre.“ Det er ikke en Modstander af Ministeren, der siger dette, men det er det ærede Medlem fra Varde. Da Sagen kom til anden Behandling, havde Finansudvalget endnu ikke naaet at tage Stilling til Sagen, men fremskaffet 2 Skrivelser fra Vandbygningsdirektøren, i hvilke Skrivelser der tages Sigte paa et Udløb ved Hvide